

Hej, Emilia här!

Nu börjar jag närma mig slutet av min praktik och oj vad jag har hunnit med grejer. Gud har jobbat mycket med mig den här resan och jag kommer bära med mig dessa erfarenheter resten av livet. Att få testa på mission på ett nytt sätt och få erfara det själv är något jag önskar att alla hade fått uppleva någon gång i livet. Jag har också lärt mig oerhört mycket från några av de böcker vi har läst om. Två böcker jag verkligen kan tipsa om är "Den oemotståndliga revolutionen" av Shane Claiborne och "Den hänsynslösa elimineringen av stress" av John Mark Comer. Båda dessa böcker är utmanande på det vis att de visar ett annat sätt att leva, men de visar ett alternativt liv som vi kristna borde ta efter mer och mer. Vi bör inte vara som alla andra, vi bör sticka ut och visa mer av det goda. I John Mark Comers bok beskrivs hur stress och våra hektiska liv utgör hinder för det andliga livet. I vår intensiva vardag saknar många tid eller utrymme att stanna upp och lyssna till Gud – något som är grundläggande för att leva i gemenskap med Honom.

Vi har nu fått en ännu djupare inblick i projektet vi jobbar på och hela organisationen. Så jag tänker att jag ska försöka sammanfatta det lite kort så ni kan få ett litet smakprov på vad organisationen jobbar för.

Projektet vi jobbar på är kopplat till organisationen CCAB, Centro Cristiano Asistencial Betel, som knackigt översatt till svenska blir Kristet Centrum, hälsovård Betel. I år fyller organisationen 40 år och vi hade förra helgen ett stort jubileum där personer från hela landet och även ett stort gäng från andra Sydamerikanska länder var där för att fira 40 år av gott arbete. EFK är en av CCABs samarbetspartners och ger endel bidrag för att hjälpa till att organisationen går runt.

Just projektet Gotas de Leche, som jag har varit på, började år 2002 på grönsaksmarknaden där man gav mjölk till barn som gick till jobbet med sina föräldrar, därav namnet Gotas de Leche vilket översatt till svenska blir Mjölkdroppen. De fick också skolstöd eftersom de tillbringade dagen på marknaden. Sedan växte arbetet, och fler aktiviteter tillkom. Därför sökte man efter en lämpligare plats för att arbeta med barnen och idag har man ett hus på utkanten av stan där barnen kan komma från landsbygden.

Projektet Gotas de leches dagliga verksamhet drivs av två fantastiska kvinnor, en lärare vars namn är Ruth och Felicita som är koordinator. Tillsammans tar de hand om 40-50 barn per dag, uppdelat på förmiddag och eftermiddag, och då är majoriteten där på eftermiddagen. Ruth och Felicita betalas däremot väldigt lite så på ett sätt är stor del av deras arbete volontärt. Läraren Ruth säger att hon inte skulle ha möjlighet att försörja sin familj bestående av sin man och 4-åring, utan hennes familj är beroende av hennes mans inkomst. Verksamheten är endast måndag till onsdag och det är en ekonomisk fråga, det finns inte pengar att vara öppet hela veckan. Däremot finns det absolut behov för fler dagar, om barnen får välja skulle de vara där alla dagar i veckan.

En "vanlig" dag på projektet ser ut som så att det börjar droppa in lite barn vid 8:00 för att sen vara frukost vid 8:30. Till frukost serveras chokladmjök och crackers. Man kan se på vissa av barnen hur de trycker i sig, då detta för vissa är mer än de får hemma. Efter frukost brukar det vara en lektion, det kan vara matte, spanska eller "Hora de Feliz" vilket är typ glada timmen. Det är varje onsdag då de får lära sig om ett nytt bibelord och lite kring det, ofta lite låtar och något kreativt eller praktiskt så att de får med sig något av det hem. Detta har varit min favoritstund på veckan då många av barnen inte kommer från kristna familjer. Vi fick också många gånger planera och hålla i dessa lektioner vilket jag verkligen har uppskattat. Det har känts väldigt betydelsefullt och viktigt för att barnen ska få en fin grund och kanske så ett frö att en dag vilja bygga en personlig relation till Jesus. Efter lektionen är det barnens favoritdel, fri lek! Det blir en stund där de kan få leka runt med andra barn och med oss och få den kärlek och den fria leken som de förtjänar. En paus från jobb och arbete i hemmen, för de är ju bara barn. De avslutar även med lunch som en mamma till några utav barnen lagar volontärt varje dag.

Eftermiddagen ser relativt lik ut, förutom att de inte får någon lunch, men mellanmål som är chokladmjök och crackers precis som frukosten.

Vi har fått höra en del av barnens historier och det gör ont i hjärtat när man förstår vad många barn går igenom i vår värld. Många av barnen lever eller har levt i svår utsatthet på olika sätt. Många lever med våld i hemmen, ekonomiska kriser och många har stor brist på hygien. Många har helt bruna och sönderfräta tänder eftersom de aldrig borstas. Det är också väldigt vanligt att en eller två föräldrar har lämnat deras barn och att de nu bor hos en mormor/farmor eller någon annan mamma. Här är ett fåtal av de livshistorier vi har fått höra.

En kille började på projektet redan som 3-åring och bodde då på gatan. Nu är han i 12-årsåldern och bor numera med sina kusiner hos sin mormor då hans pappa lämnade tidigt och hans mamma inte klarade av att ta hand om honom. Mamman distraherades ofta av killar och under den tiden vårdade inte killen. Trots att han bara är ett barn och det enligt lag är olagligt, jobbar och sliter han och hans kusiner ofta på byggprojekt, ibland istället för att gå till skolan.

En av tjejerna bodde länge endast hos hennes pappa då hennes mamma hade lämnat. Efter ett tag kom det fram att hon hade blivit sexuellt utnyttjad och att hennes egen pappa hade våldtagit henne regelbundet.

En annan tjej bor numera hos en annan mamma då hennes biologiska mamma, som numera endast är 25 år, har fött sex nya barn med olika pappor som hon anser är viktigare och mer värdefulla. Hennes biologiska mamma, som bor fortfarande kvar här i Coronel Oviedo där tjejen också bor så ibland kommer hon och kollar till henne på projektet. Tjejen trots hur hennes mamma behandlar henne vill fortfarande ha hennes kärlek och omsorg, en gång när mamman kom förbi försökte tjejen krama hennes mamma flera gånger men blev bortputtad och utstött från sin egen mamma. Samma

mamma som åkte till skolan, gick in i klassrummet och gav hennes dotter en käftsmäll framför alla i klassrummet, när skolan hade ringt och sagt att tjejen inte ville göra sina läxor.

Projektet har alltså blivit en viktig plats dit barnen får komma och vara barn. En trygg plats där de kan få kärlek och läka från deras djupa sår. Det får bli en plats där de får höra om den eviga kärleken som Gud ger, och hur ett liv med Honom är hoppfullt och kärleksfullt. Jag är oerhört tacksam att jag har fått möjligheten att vara en del av detta projekt och att jag har fått möjligheten att lära känna barnen och ge en liten dos av det dem förtjänar.

Kramar från Emilia.

Vi ses snart!